Een brief aan de directie (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Nadia na twaalf jaar in het ziekenhuis besloot een brief te schrijven, wist ze dat het haar carrière kon kosten. Ze werkte op de afdeling geriatrie en kende elke patiënt bij naam. De aanleiding was een nieuwe regeling over de nachtdiensten. Volgens die regeling zouden uitzendkrachten voortaan minder betaald krijgen dan vaste collega's voor precies hetzelfde werk.

Het verplegend personeel had er die week over niets anders gesproken. In de pauzeruimte lagen de uitgeprinte roosters op tafel. Voor Nadia was het simpel: dit was onrecht, en zwijgen zou betekenen dat ze het goedkeurde. Anderen vonden haar reactie buitensporig en raadden haar aan te wachten tot de vakbond iets zou zeggen. Ze wachtte niet.

In haar brief schreef ze dat het bestuur met deze maatregel de vaste medewerkers zou bevoordelen ten koste van de anderen. Ze noemde het een systeem dat mensen die toch al het minst verdienen stilletjes uitbuit. Wie geen vast contract had, werd bovendien uitgesloten van de bijscholingen die het ziekenhuis in het najaar organiseerde. Ze eindigde met een zin die ze later duizend keer terug zou lezen: goede zorg begint bij goedheid tegenover je eigen collega's. De brief werd binnen twee dagen door meer dan tweehonderd mensen ondertekend.

De reactie kwam sneller dan verwacht. De directeur nodigde haar uit voor een gesprek in de vergaderzaal op de zesde verdieping, waar een lelijke gouden klok aan de muur hing. Hij legde uit dat het ziekenhuis het gebouw slechts huurde en dat een extern bedrijf de parkeergarage en de kantine mocht exploiteren. De besparingen moesten dus ergens anders vandaan komen. Nadia luisterde beleefd en antwoordde dat een ziekenhuis geen fabriek is.

Drie weken later stonden er 's ochtends vroeg betogers voor de hoofdingang, met spandoeken en thermoskannen. De betogers waren zo talrijk dat het verkeer op de hele boulevard stilstond. Er kwamen studenten, gepensioneerde verpleegkundigen en zelfs een paar patiënten in rolstoel. Een journalist merkte op dat de diversiteit van de groep opvallend was: mensen van alle leeftijden en achtergronden stonden naast elkaar in de kou. De directie trok de maatregel niet meteen in, maar in december kwam er een aangepast voorstel. Nadia hing de kopie van haar brief boven haar bureau, tussen de foto's van haar kinderen.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28566

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1978